

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/245/2019
Identifikačné číslo spisu:	1408209402
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1408209402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Court Side Nederland B. V., so sídlom Parkwijklaan 229 JT 1326 Almere, Holandsko, IČO: 33 289 780, zastúpeného JUDr. Stanislavom Pavlom, advokátom v Bratislave, Šancová 58, proti žalovanému Z. H., bývajúcemu v N., D. XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9, IČO: 35 886 625, o 18 586 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 5C/101/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. júla 2018 sp. zn. 7Co/627/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 13. mája 2015 č. k. 5C/101/2008 - 432 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18 586 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 26. septembra 2007 až do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v sume 27 000 € zastavil, návrh vo zvyšku úrokov z omeškania zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci. V odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi stranami t. j. medzi žalobcom, ktorý funguje ako športová agentúra zaoberajúca sa sprostredkovaním prestupov basketbalových hráčov a trénerov združených v Medzinárodnej basketbalovej asociácii - FIBA a žalovaným existovala spolupráca na základe ústnej zmluvy z roku 2003, ktorá bola každoročne obnovovaná. Bol toho názoru, že zmluva medzi stranami konania na rok 2007 nebola obnovená, resp. platne uzavretá. Žalobca síce urobil návrh na uzavretie zmluvy aj pre rok 2007, ale tým ešte zmluva nevznikne. K uzavretiu zmluvy dochádza až prijatím návrhu pričom podľa § 43c OZ návrh možno prijať iba doručením včasného vyhlásenia alebo včasným konaním, z ktorého vyhlásenia resp. konania možno vyvodit' jednoznačný súhlas s týmto návrhom. Teda na to, aby vznikla zmluva, by žalovaný musel buď zaslať žalobcovi súhlas s návrhom zmluvy alebo konať spôsobom, z ktorého nepochybne vyplýva, že s návrhom zmluvy súhlasí. Mlčanie žalovaného v danom prípade nie je možné hodnotiť ako prijatie návrhu zmluvy v zmysle § 43c OZ.

Naopak žalovaný sám v konaní tvrdil, že s navrhovanými podmienkami zmluvy na rok 2007 nesúhlasil a túto nepodpísal. Na tomto nemení nič ani skutočnosť, že žalobca sa istý čas domnieval, že zmluva bola uzavretá a konanie žalovaného na vlastný účet a vo vlastnom mene je len nevyjasneným nedorozumením. Žalobca aj zasielal dohodnutú odmenu na rok 2007 v sume 3 500 € mesačne žalovanému. V danom prípade je zrejmé, že žalobca poskytoval plnenie žalovanému, a teda na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, pričom je nepodstatné, že žalovaný označil na tento účel účet, ktorý mu v skutočnosti nepatrí, ale patrí jeho spoločnosti. Rovnako sú irelevantné pohnútky, ktoré žalovaného viedli k tomu, aby žalobcovi tento účet uviedol. Za irelevantné súd považoval aj odstúpenie žalovaného od zmluvy v septembri 2007, pretože odstúpiť možno len od platnej zmluvy. Je nesporné, že žalobca zaslal žalovanému v období od mája 2007 do septembra 2007 odmeny vo výške celkovo 17 500 € t. j. za päť mesiacov po 3 500 € mesačne. Rovnako je nesporné, že žalobcom predložených listín, že žalobca zaplatil žalovanému poplatok za FIBA licenciu pre agentov basketbalových hráčov v sume 160 € a náklady spojené s licenciou a s výkonom licencie - cestovné v sume 926 €, všetko spolu v sume 1 086 €. Žalovaný zaplatenie týchto súm ani nespochybňoval. Teda žalovaný získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu vo výške 18 586 €, ktoré mal súd nepochybne preukázané. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1 OZ, a o trovách konania podľa § 151 ods. 3 OSP. Konanie v sume 27 000 € zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby v tejto časti.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 4. júla 2018 sp. zn. 7Co/672/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom prisudzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 036 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 036 € od 22. 11. 2012 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. Štátu priznal proti žalobcovi náhradu trov konania štátu v rozsahu 94 % a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 6 %. Z obsahu spisu zistil, že strany od roku 2003 spolupracovali v oblasti sprostredkovania prestupov hráčov a trénerov basketbalových klubov v rámci Európy. Táto spolupráca prebiehala aj v roku 2007, pričom žalobca za túto činnosť vyplácal žalovanému odplatu vo výške 3 500 € mesačne. V roku 2007 Medzinárodná basketbalová asociácia FIBA stanovila, že športoví basketbaloví agenti musia absolvovať skúšky a získať medzinárodnú licenciu FIBA. Žalovaný skúšky absolvoval a získal licenciu FIBA č. XXXXXXXXXX. K ukončeniu spolupráce došlo v septembri 2009. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným odvolací súd postupoval podľa § 382 CSP a vyzval strany na vyjadrenie sa k možnému použitiu - aplikácii § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 OZ a § 563 OZ, s aplikáciou ktorých aj strany súhlasili. Následne rozobral inštitút premlčania. Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovaným v odvolacom konaní poukázal na ustanovenie § 95 ods. 1 OSP, keď za zmenu žaloby je potrebné považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, ale robí tak na základe iných skutkových okolností. V prejednávanej veci si žalobca žalobou z 8. 7. 2008, doručenou súdu 14. 7. 2008, voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 45 586 € na tom skutkovom základe, že žalovaný si neoprávnene ponechal provízie z ročných kontraktov hráčov a trénerov od basketbalových klubov za obdobie od mája 2007 do septembra 2007 a zároveň sa domáhal vrátenia nákladov, ktoré uhradil za žalovaného v súvislosti s obstaraním licencie FIBA. Emailovým podaním doručeným súdu 15. 3. 2013, doplneným písomným podaním doručeným súdu 19. 3. 2013, žalobca žalobu skutkovo vymedzil tak, že uplatňoval od žalovaného vrátenie vyplatených mesačných odmien za obdobie od mája 2007 do septembra 2007 celkom vo výške 17 500 € a zaplatenia sumy 1 086 €, ktoré boli uhradené žalobcom v prospech žalovaného v spojení s licenciou FIBA. K hmotnoprávnym účinkom podania ako aj k zmene žalobcom tvrdeného skutkového stavu došlo jeho doručením súdu prvej inštancie 15. 3. 2013. Nakoľko si žalobca nárok na vrátenie plnení (vyplatených mesačných odmien) uplatnil až podaním doručeným súdu 15. 3. 2013, odvolací súd skúmal, či k uplatneniu tohto nároku došlo včas a dospel k záveru, že premlčacia doba uplynula 8. 7. 2010. Preto je nárok žalobcu v časti uplatnenej sumy 17 500 € premlčaný. Vzhľadom na premlčanie nároku v tejto časti považoval ďalšie odvolacie námietky za nedôvodné. Dôvodným bolo preto podrobiť odvolaciemu prieskumu len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 036 € titulom nákladov spojených so školením a vykonávaním skúšky FIBA. Podľa názoru odvolacieho súdu v tejto časti súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy a

rozhodnutie v tejto časti aj náležite odôvodnil. Za nesprávne považoval rozhodnutie o úrokoch z omeškania, pretože žalovaný sa do omeškania z uvedených dôvodov dostal 22. 11. 2012, ku ktorému dňu bola výška úrokov z omeškania 8,75 %. O trovách štátu rozhodol podľa § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca z dôvodov podľa § 421 ods. 1, 2 CSP, keď mal za to, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a zároveň rozhodnutie závisí od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa neho rozhodnutie dovolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko nesprávne aplikoval hmotnoprávne ust. OZ v spojení s § 95 ods. 1, 2 OSP, súčasné znenie § 139 a § 140 CSP. Vychýtal dovolaciemu súdu nesprávne posúdenie obsahu žaloby a nesprávne posúdenie obsahu čiastočného späťvzatia žaloby. Mal za to, že nedošlo k zmene žaloby a k zmene skutkového stavu v jeho tvrdení žalobného nároku. Následne citoval jednotlivé body žaloby a s poukazom na uvedené nesprávnosti v právnom posúdení merita veci odvolacím súdom a pri uvedenom nesprávnom matematickom výpočte je podľa neho preukázané, že rozhodnutie dovolacieho súdu trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia nielen príslušných procesnoprávnych ustanovení, ale aj samotného obsahu skutkového stavu. Rozhodnutie dovolacieho súdu v merite veci považoval za exces a prejav aplikačnej a interpretačnej svojvôle. Ďalej poukázal na to, ako ustálená súdna prax najvyšších súdnych autorít posudzovala a vykládala § 95 ods. 2 OSP, súčasne § 140 CSP, keď nebolo možné s poukazom na podanú žalobu a čiastočné späťvzatie žaloby aplikovať § 95 OSP, súčasne § 140 CSP, pričom bolo nesprávne odvolávať sa na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1MCdoV/21/2013. Preto nesúhlasil s tvrdením dovolacieho súdu uvedeným v bodoch 23. a 24. jeho rozhodnutia o premlčaní uvedeného nároku a sumy 1 036 €. Svoj nárok uplatnený v podanej žalobe riadne zdôvodnil, uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti ku skutkovému stavu, vrátane tvrdenia z bezdôvodného obohatenia vo vyplatených odmenách, ktorý nárok uplatnil riadne a včas. Skutkový stav podaním zo 14. 3. 2013 nezmenil, preto nie je právne ani ústavne udržateľné aplikovať § 95 ods. 1, 2 OSP, súčasne § 140 CSP. Za nesprávne, z uvedených dôvodov, považoval aj určenie výšky úrokov z omeškania.

4. Žalovaný navrhol z rozvedených dôvodov dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu dovolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia dovolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobca v úvode dovolania uviedol, že ho podáva podľa § 421 ods. 1, 2 CSP. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie dovolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

10. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 432 až § 435 CSP.

11. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

12. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

13. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP (pozri napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/98/2017, 3Cdo/94/2018, 4Cdo/95/2017, 8Cdo/100/2019). Treba zdôrazniť, že úlohou dovolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; zákonodarcu túto povinnosť ukladá dovolateľovi.

14. V úvode podaného dovolania žalobca výslovne uviedol, že ide o dovolanie podľa § 421 CSP. Rovnako v závere dovolania skonštatoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne a dovolanie je podané dôvodne, preto navrhuje rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Je zrejmé, že žalobca odôvodňuje dovolanie nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom (nesprávnou aplikáciou hmotnoprávných a procesnoprávných ustanovení), právnu otázku zásadného významu však nijako neformuluje. Namietá síce odklon odvolacieho súdu od dlhodobej a ustálenej rozhodovacej činnosti súdov pri právnom posúdení a výklade § 95 OSP a súčasne § 140 CSP, ale žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa mal odvolací súd odkloniť, neuvádza, keď žaloba bola vo zvyšku zamietnutá (nárok priznaný v sume 1 036 € s príslušenstvom) z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premĺčania. Vychádzajúc z obsahu dovolania žalobca vyčítal odvolaciemu súdu predovšetkým nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia a nesprávne zistenie skutkových okolností uplatneného nároku. Dovolací súd poznamenáva, že samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, či sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, prípadne kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní žalobou

uplatneného nároku, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP. Rovnako tiež odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci nepreskúmateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu a absenciou dostatočného zistenia skutkového stavu veci nepredstavuje vymedzenie podstatnej právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

15. S poukazom na uvedené dovolací súd uzatvára, že v dovolaní nie je dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 až 435 CSP, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

16. O náhrade trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

17. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok